

Státník ANTONÍN ŠVEHLA

U v n i t ě ř č í s l o :

1. Břetislav Rohlíček: **Dnešní venkov a Švehla...**
2. Doslovný projev presidenta Ludvíka Svobody 23.8.1968
3. Právice zaznamenala úspěchy. /Národní politika/
4. Prokázaná spolupráce s StB u poslanců ČNR.
5. Armádní generál Ludvík Svoboda - foto z r. 1968

Předpokl.cena: 1,- Kčs   MIČ 47263   Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o   1 9 7 3 - 1 9 7 5
o h n o v e n o   1 9 8 7   r o č n í k 9   č í s l o

Vydává: Vladimír Hejtný   Red. Josef Voleňík
ČSA 34, 787 01 Sušperk   tel: M. Šemberová, J. A. Varga

Uzávěrka: 23.8.92

35

Pravice zaznamenala úspěchy

(pp) Ve dvou německých zemích se minulý měsíc konaly volby do tamních parlamentů neboli zemských sněmů. V Bádensku-Württembersku ztratila vládnoucí Křesťansko-demokratická unie absolutní většinu. Ve Šlesviku — Holštýnsku si ji tamní Sociálně-demokratická strana udržela, ale na úkor Zelených. Velké úspěchy zaznamenala pravice.

Ve Šlesvicku-Holštýnsku je ministrem předsedu opět Bjorn Engholm, předseda německé Sociálně-demokratické strany a pravděpodobný kandidát na úřad kancléře v příštích volbách. Jeho strana ztratila a dokonce se zdálo, že bude donucena vytvořit koalici. Pak se ale ukázalo, že straně Zelených chybělo do nutných pěti procent hlasů několik set, jejich podíl byl rozpočítán mezi strany zbývající. Engholm tímto způsobem (na úkor Zelených) získal opět nadpoloviční počet mandátů.

Opoziční křesťanští demokraté zůstali prakticky u výsledku, dosaženého před čtyřmi roky. Poprvé se ale za to v kterém parlamentu objevila Německá lidová unie (Deutsche Volkunion) neonacisty Gerharda Freye, vydavatele ranžistického listu Deutsche national und soldaten-zeitung.

Výsledek voleb ve Šlesvicku-Holštýnsku je podobně jako v Bádensku-Württembersku projevem voličské nespokojenosti. Také ve Stuttgartu došlo k zásadnímu přesunu hlasů na politickou pravici. Zde ztratili vládnoucí křesťanští demokraté po dvaceti letech absolutní většinu. Opoziční sociální demokraté, kteří si od voleb hodně slibovali, také poněkud ztratili. Jejich třicet procent není žádnou přesvědčivou odpovědí nebo dokonce alternativou ke křesťanským demokratům. Alternativou pochopitel-

ně nejsou ani Republikáni se svými deseti procenty hlasů.

Ve volbách nepřekvapil pouze nástup pravice, ale i stagnace menších stran, které v dobách voličské nespokojenosti tradičně dostávají hlasy od voličů jinak věrných velkým politickým stranám. To je první překvapení. To druhé je rozsah chybného odhadu volebních strategií jak ve štábu křesťanských tak i sociálních demokratů.

Jak Německá lidová unie tak i Republikáni nejsou politickými stranami v tom tradičním slova smyslu. Jejich programy jsou mlhavé, ale konfušní. Jejich recepty demagogické a ve svém důsledku neustatečné. Říkají-li republikáni: „Německo Němcům!“ říká Gerhard Frey: „Není pravda, že nemáme rádi cizince, máme rádi jen Němce“ Ve výzbroji obou stran pak chybí kritika znovusjednocení. To si jistě jako strany (či spíše hnutí) nacionalistické přejí. Úspěch obou je pak o to víc zarážející.

Znovusjednocení stojí obrovské sumy peněz, což zřejmě nikdo neočekával. Až příliš velký byl klam, který se po letech komunistům dařilo o východním Německu šířit: Zdravotnictví a školství zadarmo, zajištěné peníze, nízké číňe. Plus pruská přesnost a disciplína, kterou údajně neotřásly ani čtyři desítky let reálného socialismu. Bonn vládnoucí a opoziční si byl zajedno: Stačí jen přiložit ru-

ku k dílu a pak se všechno podaří. Realita je však krutá. Místo tří až pěti let, kdy mělo podle poradců kancléře Kohla dojít k vyrovnání životní úrovně, to bude trvat deset až patnáct let. A místo dvaceti miliard ročně možná 150 miliard do konce tisíciletí a také ročně. Nikdo neví, kolik to nakonec bude stát.

Znovusjednocení ohrožuje západní blahobyt a tato představa je ve spolkových zemích velmi nepopulární. V takové situaci se hledají viníci a nabídnou-li se zranitelné oběti, mají to demagogové snadné.

Do Německa proudí statisíce uprchlíků žádajících o politický asyl. Loni jich ze zemí Třetího světa bylo čtvrt milionu. Letos se počítá se 400 tisíci. Jen pět procent má skutečně vyhlídku na udělení asyly. Ostatní (a to se všeobecně ví) jsou pouze osoby, které se chtějí posílet na blahobyt Západu. V Německu to mají vzhledem k nedávné minulosti nejsnadnější. Právo požádat o politický asyl je tu zakotveno v ústavě. Současná vládní koalice už dlouho (přibližně dlouho, jak ukazují výsledky voleb) připravuje návrh na změnu příslušného ústavního článku. Sociálně-demokratická opozice je proti změnám.

Zde se otevřel prostor pro politickou pravici. Ta těžila (jak ukazují podrobnější rozbor) z nespokojenosti nadstranické. K ní přeběhl každý, komu se zdálo, že parlament zejména v této otázce nezastupuje mínění voličů. Takto viděno význam voleb ve dvou německých spolkových zemích přerostl jejich hranice.

Prokázaná spolupráce s StB

U poslanců ČNR

Vyšetřovací komise České národní rady pro otázky lustrací řešila celkem 58 případů. V 19 případech prokázala spolupráci s STB a v 18 případech uzavřela šetření s negativním výsledkem. Dva poslanci ČNR byli evidováni v kategorii agentů, jeden poslanec jako agent vojenské kontrarozvědky, jeden poslanec jako tajný spolupracovník vojenské kontrarozvědky, jeden poslanec jako informátor, dva poslanci byli registrováni jako kandidáti tajné spolupráce a jeden poslanec jako důvěrník.

Podle zprávy Svobodného slova jejich spolupráce s StB byla komisí prokázána. Čtyři z těchto poslanců odstoupili, čtyři v patnáctidenní lhůtě to neučinili a proto byla jejich jména zveřejněna.

V řadách členů vlády ČR a jejich náměstků byl zjištěn jeden příslušník a tři agenti StB, jeden držitel propůjčeného bytu a jeden tajný spolupracovník StB. Všichni uvedení údajně po stanovené lhůtě odstoupili ze svých funkcí.

V přijatém usnesení 35. schůze České národní rady poslanci vzali zprávu na vědomí a uložili komisi předat shromážděný materiál do trezoru kancléře ČNR. Dále požádali o vydání osvědčení o výsledcích lustrace pro každého stávajícího poslance a činnost vyšetřovací komise ukončili. (čt)

Městský úřad ve Světlé nad Sázavou organizuje (prvně v historii města)

Sjezd rodáků

v období od 19. až 27. září 1992. Při té příležitosti bude odhalen nový pomník (po odstranění pomníku poplatného bývalému režimu), bude prezentována nová kniha o dějinách města a bude postaráno o bohaté kulturní a zábavné pořady ve návštěvy továrny Bohemia. V sobotu 26. a v neděli 27.9. je zde slavena svato-václavská pouť. Zájemci ať si napíší o podrobný program a prospekt (vč. ubytování) na adresu:

Městský úřad Světlá nad Sázavou
k rukám starosty p. J.J. Staňka
CS-582 91 Světlá nad Sázavou.

Ministr vnitra Tomáš Sokol informoval, že násilná trestná činnost v České republice klesá. Narůstá však kriminalita majetková. Na tiskové konferenci v Praze ministr označil tento fakt za velicežádoucí se k evropskému standardu, dohrovené připustil, že roste kvalita trestných pachatelů. Za první 4 měsíce tohoto roku na území Českých zemí zaznamenala přes 76 tis. majetkových trestných činů, což je zhruba o 18% více, než za stejné období loňského roku. Objasněno jich bylo více než 30%. Škody přesahují 1,8 miliardy korun, a to je o 1,1 miliardy více, než v loňském I. čtvrtletí.

Svízelný problém

Proč je tak svízelné zavést v socialistickém svazu tržní hospodářství, to nedá odpovídat poslední ministr vnitra v socialistickém státě, Vladimír Bakatin, slovy: „Udělat kapitalismu socialismus je snadné. Udělat jako když rozhrnete vejce a začnete připravovat omeletu. Všechno zestátníte a na závěr to vašim vlastním majetkem respektive majetkem všech. Ale z tohoto druhu socialismu udělat opět kapitalismus je mnohem svízelnější. To je jako kdybyste v omeletě pokusit udělat z omelety — vajec.“ [S]

dokument starý více než 24 let si zaslouží přetištění zejména proto, že novým generacím jsou tyto události vzdálené a není nad to si tyto dokumenty v originále přečíst na vlastní oči. V tuto chvíli jsme generálovi z větší části fandili o to větší bylo naše zklamání, když pak nadále prezidentoval kolaborantské vládě o které v tomto prohlášení uvádí, že ji odmítl. To je skoro "petštinovský" osud pro hrdinu od Dukly. V.H.

Soudružky a soudruzi ,

dnes patrně v této době odletí prezident republiky generál Ludvík Svoboda do Moskvy, Budou ho doprovázet zřejmě 2 - 3 členové vlády, 2 - 3 členové nového ÚV KSČ, jeho zeť a Dr. Novák, přednosta kanceláře, presidenta republiky. President si přál, aby celá československá veřejnost věděla, že tato cesta se uskutečňuje na jeho přání, prohlašuje, že odolal nátlaku a že věří, že toto jednání povede k dobrým výsledkům. Ujišťuje, že nepodepsal návrhy na kolaborantskou vládu.

Přinášíme doslovný projev presidenta republiky generála Ludvíka Svobody k této záležitosti :

"Drazí spoluobčané !

Včera, dne 22.8. 1968, jsem měl jednání s představiteli Sovětského svazu v Praze o řešení situace vzniklé vstupem vojsk SSSR a dalších zemí na území našeho státu a obnovení řádného fungování ústavních orgánů ČSSR. Poté, co tato jednání nevedla k uspokojivým výsledkům, požádal jsem po dohodě s vládou, která zašedá, o přímé jednání s nejvyššími představiteli Sovětského svazu. Dnes ráno tlumočil velvyblanec Sovětského svazu v Praze kladné stanovisko vedení Sovětského svazu. Spolu se mnou odjíždějí do Moskvy gen. Dzúr, Dr. Husák, Theodor Piler, Vasil Bílak, Indra a Dr. Kučera. O své cestě jsem informoval národní shromáždění republiky. Obracím se na Vás, milí přátelé, děkuji Vám za podporu a důvěru a prosím, abyste touto důvěrou podpořili a svým uvědomělým postojem pomohli vytvořit podmínky pro nadcházející složitá jednání. Musíme se pokusit nalézt čestné východisko ze situace, která hrozí tragickými důsledky pro naši vlast a všechny náš lid. Jde o to dále budovat naši republiku, jít cestou demokratizace a rozvoje naší vlasti v duchu cílů našeho ústavního plánu. Předpokládám, že se vrátíme ještě dnes večer. O výsledcích svého jednání budu ústavní orgány a Vás všechny po svém návratu informovat."

Dnešní venkov a Švehla

Břetislav Rohlíček

12. prosince uplynulo 58 let od smrti Antonína Švehly, asi největšího státníka jakého kdy Československo mělo, geniálního politika bez něhož vznik, existence a úspěch I. republiky jsou nemyslitelné. Tato naše pozitivní minulost je důležitá, a teď možná jediná naděje pro další vývoj v nynější ČSFR. Podle ní se teď často soudí budoucí potenciál.

V dnešní pohnuté době, kdy se postupně zamlžují všechny jasné perspektivy a na jejich místo se vkrádá zmatek, zoufalství a zaslepenost znovu věřit nepravděpodobným slibům, je příhodné vzpomenout osobnosti Antonína Švehly. On a jeho spolupracovníci vytvořili pracovní a intelektuální kolos mezinárodních rozměrů. Bylo to především jeho osobní zásluhou, že I. Československá republika překonala hospodářsky a politicky i ta nejoptimističtější očekávání. Kromě toho, význam agrární myšlenky a agrárního hnutí, byl takový, že ani soustředěné úsilí 4 diktatur, nacistické 1939-45, levicové 1945-48, komunistické 1948-89 a fóristické od 1989 do dneška nevymýtilo tohoto kladného, tvořivého a sjednocujícího ducha, a i nyní se ve svobodném tisku často vyskytují výzvy k vyplnění Švehlova odkazu. Pro diktátory všeho druhu je Švehla, jako přesvědčený demokrat, trnem v oku.

Švehla postavil svou politiku na důvěře v charakter a schopnosti venkova. Věřil, že venkov jej nezklame, ani nemůže zklamat, neboť to prostě není v jeho povaze. Ohrozil by tím i svou vlastní existenci.

Historicky, venkov nikdy nezklamal, zatímco jiné složky a strany zklamaly a stále zklamávají. Národně uvědomělý sedlák si udržel svoji řeč, svoji identitu, svoji hrdost a svoji čest v údobích největšího ponížení národního a lidského. I v časech, kdy nebylo zastání nikde. Stačí jen připomenout poněmčování a pomad'aršt'ování měst a skutečnost, že při vzniku I. republiky jen asi 1 000 rodin na Slovensku bylo národně uvědomělých; hlásilo se ke Slovákům.

V tom je časová spojitost mezi krizovými obdobími z dávné české a slovenské historie a dneškem. I dnes jsou snahy, jako pod národnostním útlakem a v časech dřívějších diktatur, manipulovat obyvatelstvo, hrát na všechny struny citového rozpoložení, manipulovat skutečnost až ke lži a udělat z lidí stádo.

Jako mnohokrát v minulosti i nyní leží na venkovu velká zodpovědnost. Udržet ducha, národní hrdost, zajistit výživu, zajistit nezávislost země a její budoucnost. Vše jako by se znovu obracelo k venkovu jako k poslední naději. Znovu se upírá na venkov ta zoufalá pozornost, neboť má zajistit i to ekonomicky primární, zemědělství.

Město se chystá sloužit, těm co jsou, nebo těm, co přijdou. Nic jiného

městským lidem nezbyvá. Když bude příležitost pro práci ve výrobě, budou pracovat ve výrobě. Když nebude práce ve výrobě, ale jen ve službách, budou pracovat ve službách, i když služby nevytvářejí žádné hodnoty.

V několika příštích letech, a možná mnoha příštích letech, to bude hlavně venkov, který bude vytvářet nové hodnoty, případně národní bohatství. Podle toho jak se vše řídí za dnešní vlády ODS (Občanská demokratická strana) a OH (Občanské hnutí), tak většinu průmyslových podniků budou v budoucnosti vlastnit cizinci, jak tomu bývalo za Rakouska-Uherska a budou zisk z podniků odvážet do zahraničí. Průmyslové podniky, pokud nějaké vůbec budou, když se je cizinci nerozhodnou přestěhovat do zahraničí, nebo prostě zavřít, tak nebudou zvyšovat národní bohatství, naopak brakovat, s cílem se rychle obohatit a pak konec.

Vláda s většinou OH a ODS, a parlament s většinou ODS a OH, tak mají v plánu zubožit zem a pak at' je potopa. Městské obyvatelstvo tak bude totálně závislé na místních pracovních příležitostech a když žádné nebudou, bude nuceno se vystěhovat. Mnozí budou nuceni do zahraničí. Někteří budou mít možnost volby, buď' pracovat za jednu desetinu platu ve vlastní zemi, jako na příklad, v automobilce Volkswagen-Škoda, nebo pracovat za, víceméně, nejnížší mzdu v cizině. O dobře placených odborných a vyšších místech budou všichni moci jenom snít. Z Československa se za vlády ODS a OH, v případě, že tyto budou opět zvoleny na ještě jedno období, a prezidenta Havla, nebo krátce poté, stane "banánová republika", kde místní lidé, hlavně ti ve městě, budou dělat podřadné práce za odměnu dostatečnou sotva k přežití, jak se děje na příklad ve střední a jižní Americe, Africe a Asii.

Jako vždy, když země byla v zoufalé situaci, tak spoléhala na venkov. Nikoli její vládců. Ti si žili, jako teď, v relativním blahobytu, jež měli jako odměnu za svoji špinavou práci s lidem.

Nyní znovu, když všechno směřuje do propasti, jsou to sedláci a rolníci, kteří musí zem udržet. Napřed je třeba, aby si vzali zpátky svou půdu a své devastované statky. Pak musí z něčeho začít hospodařit a zvýšit produktivitu svojí práce, aby se jídlo a výživa mohly vyrábět lacino, ne tak jak je doposavad prodávají fóristicko-socialističtí "družstevníci". Později až si nahospodaří,

Res. ...
tak budou muset rozšířit svá hospodářství, aby mohli soutěžit se zahraničím v případě, že nějaká vláda, podobná té jako je nyní,

místní podniky, i když za draby peněz, od cizince, aby zachránili národní existenci.

Jak by reagoval na dnešní stav Švehla? Především by se asi nespokojil s dnešním stavem, tak jako se s ním nespokojí dnešní potomci představitelů všech těch slavných i méně slavných rodů. I když se je ty všechny diktatury snažily a snaží úplně vyřídit, znemožnit, v některých případech vybit do posledního. Sedlák tu však byl vždy proto, aby znovu vstal, otřepal se a znovu začal, neboť jeho role je starobylá a jeho úkol ten nejčestnější. Vždyť některé rody přežily staletí, a tak dnešní potomci plní jen odkaz otců, dědů a pradědů, ba celého národa, který nikdo jiný neplnil, a ani plnit nemůže. Ze zkušenosti víme, že jej také nikdo jiný nikdy plnit nebude.

Pak by Švehla, být na místě dnešních nově začínajících sedláků a rolníků, začal organizovat stranu, aby ve veřejných záležitostech bylo dost místa na podporu vznešeného poslání živitelů a udržovatelů národa. Měla by to být strana s co nejširší podporou všech, kteří mají na mysli samostatnou národní existenci, zdravé životní prostředí a blahobyt všech, spokojenou společnost s místem pro každého, vyváženými společenskými vztahy, vysokou morálkou a neotřesitelnými mravními standardy. Měla by sdružovat všechny, jež považují spojení s rodnou hroudou a zemědělstvím, obrazně i ekonomicky, za základ všeho dalšího snažení, a venkovské prostředí za základ pro regeneraci těla i ducha. Takovou byla strana, kterou Švehla založil a dlouhá léta vedl, Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu.

Švehlův odkaz k ostatním občanům státu, Slovákům, Čechům i Podkarpatským Rusům by byl asi velmi praktický a věcný. Jestli to má být demokracie, tak každý by měl mít zájem na veřejných věcech a toto jeho právo by si měl do posledního písmene uplatňovat, jsou-li snahy jej nějak upírat. Demokracie se ukázala pro všechny náš lid tím, čeho si pro moderní dobu mohl nejlépe přát.

Pak-li však někdo jejich právo na demokracii omezuje, jako dosud všechny vlády od konce I. republiky, včetně Občanského fóra a později Občanské demokratické strany spolu s Občanským hnutím, tak je nutné za to své právo nesmlouvavě bojovat. To znamená, že diktatura a demokracie nejsou jedno a nejsou slučitelné. Tak, strana nebo strany, které se podlejí na dnešní diktatuře nemohou zastupovat žádné demokraticky smýšlejících občanů, nejsou státu, jeho ná-

platny. Nemají právo je zastupovat, jednat jejich jménem, a ty strany, které se zpronevěřily svému (demokratickému) poslání si nezasluhují důvěry. Takové strany nemohou být od řádných občanů voleny.

Strany dnešní vládní koalice porušují základní pravidla demokracie denně. Již způsob volby dnešních členů parlamentu a pak i druhé volby byly podvod, jež organizovaly strany dnešní vládní koalice tenkrát ještě sdružené jako Občanské fórum. I přes to, Občanská demokratická strana a Občanské hnutí, jež mají většinu ve vládě, zůstaly v ní od začátku až do konce, ve zřejmé nebo skryté spolupráci s komunisty, což je výsměch voličům. Obyvatelstvo si musí uvědomit, že volbou stejných podvodníků v třetích volbách se může očekávat něco podobného jako dosud.

Švehlova strana nikdy nepotřebovala ve volbách podvodu a tak její pokračovatelé by si zasloužili hlasy všech, kdo to myslí s ČSFR dobře.

Ten, kdo chce volit ODS a OH, tedy dnešní vládcce musí být připraven na cestu na okraji propasti pro stát a všechny národy. Kdyby ODS a OH měly i nadále vládnout, tak úloha venkova v regeneraci národů a celého státu by se nesmírně ztížila. Hlas pro ODS a OH ve velkých městech, tam, kde mají největší podporu, se dá vidět jako první vlastní žádost o místo do vystěhovaleckého transportu pro sebe, nebo vlastní zchudlé syny nebo vnuky. Tak jako ekonomičtí emigranti z doby za Rakouska, žádný z těchto jedinců zatím nechápe, že život v cizině není pro nikoho med. Jako dříve spolupráce s nacisty, tak nyní spolupráce s komunisty nepřináší nikomu nic dobrého. Za podporu těch, co si pořád podávají ruce s komunisty se bude draze platit. Je pravděpodobné, že za podporu ODS a OH a samozřejmě levice sdružené v SD, KSČ, Zem. straně a Soc. straně budou nejlépe platit právě ti, kteří je budou volit.

Cíle a přístupy venkova, plníci Švehlův odkaz, jsou jasné a přímočaré jako byly vždy v minulosti. Venkov se neměl a nemá za co stydět. Aby mohl vyplnit svoji úlohu očekávanou celým národem musí celý venkov volit DEMOKRATICKOU OPOZICI. Všichni ostatní občané, jež si uvědomují vážnost nynější

Kovu měli přispět svým hlasem.

Demokratická oposice to jest.

Nedělní Hlasatel 15
22. prosince 1991

" S e c l a k z i c s t i v e s e "

Fotografie z r. 1968

19

ARMÁDNÍ GENERÁL LUDVÍK SVOBODA

PRESIDENT ČESKOSLOVENSKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY